

Bladet udgives af Foreningen og udgaar 1 Gang maanedlig samt sendes uden Vederlag Foreningens Medlemmer. Det aarl. Medlemscont. er for de act. Medlemmer 12 Kr. i Filialerne 6 Kr. for de pas. Medlem. 4 Kr.

„BREVDUEN.“

Organ

for

Anmeldelser om Optagelse i Foreningen, hvilket sker ved Ballotation, maaske skriftlig til Formanden, Grosserer W. Gjessing, Graabrødretorv 18, 2. Sal. Kjøbenhavn K.

Medlemmerne af Brevdueforeningen „Kjøbenhavn“,

stiftet 11te Juni 1878.

Nr. 8,

AUGUST 1884,

2den Aarg.

Foreningsanliggender.

Fredagen den 1ste August afholdes Mødeaften i Foreningens Lokale Café Nationals Taarnværelse imod Jernbanegade. Klokken 8 præcis foretages Ballotation paa nedenstaaende 19 Herrer:

I Hovedafdelingen.

Som passive Medlemmer:

Hr. Hoteleier C. Schwalbe, Bellevue, ved Hr. Frederiksen,

- » Vinhandler F. O. Petersen, her, » do.
- » Partikulier Gjentoft, her, » do.
- » Grosserer N. Behrendt, her, » do.
- » Hoteleier A. Maansen, Lyngbye ved Hr. Neüendam.
- » Stud. polit. C. Lund, her, ved Hr. Gædecken.
- » Dehailhanler W. Seiersen, her, ved do.
- » Pakhusforvalter Brodersen, her, ved Hr. Wilhelmssen.
- » Godseier Morten Olsen, Hevringholm, ved Formanden.
- » Agent Madsen, Odense, ved do.
- » Hotelforpagter Jørgensen, Korsør » do.

I Aarhus Afdelingen.

Som aktivt Medlem:

Hr. Skomager N. Kruse, ved Lieutn. Kock.

Som passive Medlemmer:

Hr. Dampskibsexpediteur Bergmann ved Formanden.

- » Partikulier O. A. Hahn, » do.
- » Grosserer C. J. Holm, » do.

I Maribo Afdelingen.

Som aktive Medlemmer:

Hr Stationsforvalter Christensen, ved Formanden.

- » Handelsagent Mylord » do.

I Nakskov Afdelingen.

Som aktive Medlemmer:

Hr. Overmaskinmester Laurence, ved Formanden.
» Fuldmægtig C. Thousig, » do.

Efter Ballotationen indledes Discussion af Hr. Journalist Hansen angaaende Handelen med Brevduer, paa hvilke den paa Fjedrene paatrykte Navnestempling er borttaget.

Næste Mødeaften Fredagen den 5te September. Nye Medlemmer bedes anmeldt senest den 25de August.

Fredagen den 1ste August Kl. 9 sluttes Indtegningen til Nakkehoved Fyr. Samtidig betales Indskud, 25 Øre pr. Due, og foretages Stempling paa Foreningens Kontor.

Præsto Afdelingen afholder den 10de August sin første Kapflyvning for iaar fra Kjøbenhavn. Duerne løslades Kl. 6 Morgen fra Rundetaarn. Der er fra 4 Deltagere anmeldt 42 Duer.

Aarhus Afdelingen afholdt den 20de Juli sin første Kapflyvning for iaar fra Vandrup. Der deltog i denne fra 8 Medlemmer 54 Duer. Duerne løslodes Kl. 6 Morgen. 1ste Due, tilhørende Hr. Gartner Petersen, hjemkom Kl. 7,37 Minutter 20 Secunder og erholdt saaledes Krigsministeriets Præmie. 2den Præmie, skjænket af kjøbenhavnske Damer, vandtes af Hr. Restaurateur Christensen, hvis Due hjemkom Kl. 7,37 Minutter 40 Secunder. Foreningens 3die og 4de Præmie

vandtes af Hr. Karethmager Hansen og Hr. Overbetjent Larsen, hvis Duer ankom Kl. 7,39 Minutter 15 Secunder og Kl. 7,40 Minutter 10 Secunder.

Samsøe - Flyvningen finder Sted den 11te August.

Randers Afdelingen afholder den 3die August sine Kapflyvninger for jaar fra Hørning og Viborg. Der er fra 11 Deltagere anmeldt 97 Duer. Begrundet paa store Tab af Duer under Øvelserne er Horsensflyvningen ifølge Anmodning til Hovedbestyrelsen forandret til Hørning.

Præmieuddelingen vil finde Sted den 5te September og blive høitideligholdt med en Middag paa Skydebanen hvortil Listerne vil blive fremlagt paa Foreningens Kontor. D'Herrer Medlemmer, saavel indenbyes som udenbyes, opfordres til at tegne sig i Tide.

I Juli Maaned er der i Hovedforeningen afholdt Kapflyvning fra Vordingborg den 13. Der var til denne fra 18 Medlemmer anmeldt 280 Duer. Disse forsynedes Lørdagen den 12te Juli med Contrastempler af Controlkomiteen og forsendtes derefter til Løsladelsesstedet, hvor Vordingborgafdelingens Repræsentant Hr. Prokurator Schwensen velvillig løslode dem Søndagmorgen Klokken 5 fra Gaasetaarnet. Veiret var smukt med sydvestlig Vind. Dog mødte Duerne mellem Nestved og Lundby en meget stærk Regnbyge, som forsinkede dem ikke ubetydeligt. 1ste Due tilhørende Formanden Hr. Grosserer W. Gjessing hjemkom Klokken 7,15 Minutter og erholdt saaledes 1ste Præmie skjænket af Krigsministeriet. 2den Præmie skjænket af Foreningen for Danmarks Fjerkraevl vandtes af Hr. Vildthandler Nord, hvis Due hjemkom Klokken 7,16 Minutter 43 Secunder. Vinhandler Carl Permins Due indkom som Nr. 3 Klokken 7,16 Minutter 45 Secunder og erholdt Foreningen til Fjerkraevlens Fremme i Danmark Præmie. 4de og 5te Præmie skjænkede af Foreningen erholdt D'Herrer Bagermester Hamann og Malermester Willumsen, hvis Duer ankom Klokken 7,17 Minutter 40 Secunder og Klokken 7,18 Minutter 13 Secunder. 6te Præmie skjænket af Foreningen til Fjerkraevlens Fremme vandtes af Hr. Restaurateur Neüendam, hvis Due hjemkom Klokken 7,18 Minutter 36 Secunder. I Løbet af Formiddagen vare med faa Undtagelser nær samtlige deltagende Duer hjemvendte til Deres Slag.

Indtegningen til Gjedser-Flyvningen den 3die August sluttedes den 15de Juli med 58 anmeldte Duer fra 9 Deltagere. Duerne indleveres Lørdag den 2den August Klokken 3 i Hotel National til Kontrastempling og Afsendelse. Løsladelsen vil finde Sted den 3ds. Klokken 5 Morgen.

Indtegningen til Kallundborgflyvningen den 13de August sluttedes den 15de Juli med 222 anmeldte Duer fra 17 Medlemmer. Trainingen fortsættes efter Traineringslisten, dog skal alle de deltagende Duer møde ved Trainingen fra Svebølle forat have Ret til at komme med til Kapflyvningen, og er det en Selvfølge at ingen Deltager maa sende Duer til Kallundborg førend Kapflyvningsdagen.

Hvilken Fordring er man berettiget til at stille til Racefjerkrae?

(Fortsat fra forrige Nummer.)

Som Svar paa ovenstaaende Spørgsmaal, tillader vi os fremdeles, at henvise til »Tidsskrift for Fjerkraevl«, der udtaler sig om Spørgsmaalet derhen, at Krydsning hurtig vil udslette ethvert Spor af Race, hvisaarsag man handler i velforstaaet Interesse ved, saavidt mulig til Avl, at søge Tillægsdyr, hvis Afkom gennem flere Generationer viser sig at være Konstant. Udtalelsen er ikke brugt om Duer, eftersom denne Art af Fjerkrae ikke er saa ublandet af andre Arter, at et slikt Resultat kan tænkes, men vi forudsætter ikke destomindre at det maa være Idealet som bør tilstræbes af enhver Ven og Opdrætter af forædlede Duer, uanset deres Natur eller Art. Fastsættes nu dette som Maal for Brevdueopdrættet, da er her en stor Opgave for Foreningens aktive Medlemmer, at se løst; thi selv om det end vil kræve Aar, at komme Maalet nærmere, saa vil det dog kunde ske ved Taalmod og en ingensinde svækket Interesse for Udviklingen af denne mærkelige Dueart. Dertil kommer, at man ved Opdræt af Brevduer, ialtfald for endel, kan se bort fra Duens Ydre, med Hensyn til Farve og Tegning, medens dette som bekendt ved Opdræt af forskellige andre Arter, spiller Hovedrollen. Hovedsagen ved Opdræt af Brevduer maa koncentrere sig om, at kunde vurdere de ydre Kjendetegn paa en god Due, i Forening med at lade sig belære af Erfaringen, angaaende dens indre Værd. En i

høi Grad udviklet Orienteringssands, i Forening med Kjærlighed til og Troskab mod Hjemmet, ere Egenskaber som kun komme til sin Ret, efter en omhyggelig Behandling og indhøstet Erfaring, medens Duens Façon, Fjerrigdom, Muskelkraft, Flyveevne og Øje, alt træder frem ved dens første Udvikling. Opdrætterne vilde desaarsag handle i deres egen som i Brevdue-sagens Interesse, ved strax at lade de unge Brevduer udgaa af deres Bestand, der ikke ved deres Ydre, i Et og Alt tilfredsstillende de Fordringer der ere absolut nødvendige for Udførelsen af den Gjerning der senere forlanges af dem. De ville derved ikke alene undgaa senere Tab og Skuffelser, som de for en Del maa tilskrive sig selv, men de ville tillige undgaa den uheldige Indflydelse, som den mindre reisedygtige Due, oftere end man almindelig antager, udøver paa selve gode Exemplarer. Vi vide alle, saamange som offerer Duerne en særlig Omtanke, at de uagtet deres Stribarhed, gjerne søger Selskab, saa at en enkelt Due der har den Vane, at tage Stade paa en eller anden Plads nær Slaget, er istand til efterhaanden at drage den hele Flok til sig. Følgelig vil det neppe høre til Umuligheder, at Duer, der i en eller anden Henseende mangler de Evner, som ere nødvendige for prompte at kunne tilbagelægge den forlangte Veilængde, kunde udøve en hindrende eller skadelig Indvirkning paa forskjellige af deres reisende Kolleger. Altsaa! Jo færre Uskud, jo mindre Tab af reisedygtige Duer.

Brevduen er som gjentagende udtalt, sammensat af forskjellige Arter, hvis Særpræg endnu af og til, viser sig paa Afkommet. Den er saaledes ikke nogen »Racedue«, uagtet dens Afkom, i høiere Grad en nogen anden os bekjendt Dueart, hvad det Ydre angaar, slægte Forældrene paa. Brevdueopdrættere vide det og netop at det er saa, maa anspore til fortsat Virken i Retning af de gode Stammers Forædling. For at faa Kjendskab til og Overbevisning om sine Duers Brugbarhed i Duepostens Tjeneste, er det ikke alene nødvendigt at vide dem i Besiddelse af de synlige Fortrin, men tillige, at kjende Omfanget af deres Orienteringssands. Dette sker kun ved at sende dem paa Reise, for at benytte sig af det derved indvundne Resultat; thi man mærker sig vel hvad ovenfor er fremhævet, at Brevduen ikke er en Racedue, saa at Forældrenes Orienteringssands, ikke ubetinget overføres paa Afkommet. Nu kan det ikke nægtes, at de der have en talrig og i enhver Henseende godt udrustet Brevduebestand,

have Raad til, at være, om vi saa maa sige noget ødsle, med Hensyn til deres Anvendelse, men ikke saaledes med dem, hvis Brevduer, hverken hvad Talrighed eller bevislige gode Egenskaber angaar, tillader en Anvendelse ved hvilken Eieren udsættes for større Tab end absolut nødvendig for, at lære den mer eller mindre tilstedeværende Orienteringssands at kjende. Brevduen er ingen Racedue; det kan ikke siges eller gjentages for ofte, eftersom det kun er ved Visheden herom, i Forbindelse med den deraf følgende Opgave, stedse at søge udviklet og forædlet Afkommet af de brugbare Exemplarer, at man efterhaanden naar frem til det attraaede Maal. Har man overbevist sig om, at være i Besiddelse af Duer der inden for rimelige Grændser, saavel af Veilængde som Tid ere den stillede Opgave voxen, da vilde det være høist urigtig af den begyndende Opdrætter af Brevduer, at friste Lykken ved yderligere at sende dem paa Reiser. Faa først en rigtig kraftig og med god Orienteringssands forlenet Bestand, da vil der med den kunde skaffes tilstede Duer, hvis Afkom gennem nogle Generationer, vil nærme sig hvad der fordres af et konstant Afkom, medens en forceret Bestræbelse efter, at komme med, det være sig enten ved Avl eller Flyvning, i mere end en Henseende vil bringe forøget Tab og Skuffelse.

Brevduens Orientering.

Det er ikke mange Aar tilbage, da man hos os, tabte sig i Gisning, angaaende den Evne eller det Indstinkt, der hovedsagelig medførte Brevduens Tilbagevenden til den hjemlige Arne, endogsaa ofte fra fjerntliggende Steder og af den, som det da formentes, ubekjendte Vei. Siden har fremmede Skrifter fortalt os, hvad Erfaringen senere har stadfæstet, at det er Øiets skarpe Seevne, i Forening med en vidunderlig Orienteringssands, der lader den bevare i Erindringen de enkelte Gjenstande som den i Flugten farer forbi, og som senere tjeneden som Veileder til Hjemmet. Lykkes det ikke for en paa Reise bragt Due, at vinde hjem indenfor passende Tid, da lyder det ofte: Den duer ikke, den mangler fornøden Orienteringssands, eller andre lignende Bemærkninger, som ikke tjene til Duens Roes, uagtet forskellige Aarsager, der ikke staa i Forbindelse med den nævnte Sands, kunde være traadt hindrende i Veien. Et i den sidste Tid os meddelt Exempel, vil konstatere

denne Antagelse. Paa en af de første Traineringer for i Aar, tog en af Foreningen stemplet Due, Ophold paa et i Roskilde meget lavtliggende Slag. Eieren af samme lod den have fri Adgang til Luften i Forening med sine øvrige Duer og efter nogle Dages Ophold, forlod Duen atter sit midlertidige Hjem. Omtrent en halv Sned Dage efter indfandt den sig paany for efter nogle Dages Hvile atter at sige Farvel til det for anden Gang valgte interimistiske Slag. Duen kunde altsaa paa dens Flugt til Hjemmet, erindre sig den Boligs Beliggenhed, der første Gang velvillig havde modtaget den uden Indskrænkning af dens Frihed, medens Kjærlighed til Hjemmet atter førte den paa Reise, efter endt Hvile. Her foreligger altsaa ikke Mangel paa indre men paa ydre Evner til, den forlangte Gjærning, medens Eieren af Duen maa antages, ikke i tilstrækkelig Grad at have været agtpaaagiven, med Hensyn til dens normale Helbredstilstand eller svækkede Flyveevne. Da Øjet som mere og mere antageligt har en fortrinsvis Indflydelse paa Brevduens hurtige og skarpe Orientering, vil det være af sær fremragende Betydning, saavidt muligt, at komme til Klarhed angaaende dets Fortrin og Mangler. Som Regel har »Brevduen« gjentagende anbefalet det mørke eller om man vil, mørkebrune Øie. Dr. Carl Ruzs siger herom: »De sorte, brune og andre mørke Øine, gjælde ikke sjældent som et Fortrin, fordi man antager, at saadanne Dyr »overhoved skulle flyve i mørkt Veir og naar Himlen er bedækket med Skyer,« ligesom han et andet Sted i »Die Brieftaube« udtaler, at de hvide, lyse eller hvidspættede Duer »ikke skulde lide saameget under Solstraalens Indflydelse som sorte eller mørkefarvede Duer.« Den Brevdue der udmattet faldt til Jorden i Beleiringsværkerne udenfor Paris og af Hofmarskalk Grev Dänhoff blev sendt til Prinds Carl af Preusens Gemalinde, var saaledes sort og hvid tegnet med mørke Øine«. Er den Antagelse imidlertid rigtig og vi, der endnu ikke have Erfaring om det Modsatte, tør ikke drage den i Tvivl, da ligger deri et Fingerpeg man hverken kan eller bør lade upaaagtet. Ser det mørke Øie bedst naar Himlen er bedækket med Skyer og lide »de mørkefarvede Duer, mere end de lyse Farver, under Solstraalens Indflydelse, da ligger den Tanke nær, at det mørke Øie i særdeles Grad vil føle sig paavirket af Solens brændende Straaler. Spørges der nu, hvad har bevirket, at de i Aar foretager Øvelser og den derefter foretagne Kapflyvning, har vist et mindre gunstigt Resultat end forrige Aar, da er det vel ikke givet Nogen

af Deltagerne i samme alt nu, at kunne besvare Spørgsmaalet paa en fyldestgørende Maade, men der er formentlig ved ovenanførte Formodning, givet d'Hrr. aktive Medlemmer af Brevdueforeningen, Veiledning til, af Erfaringsveien at komme til Klarhed angaaende et Emne, der kan faa den største Betydning for Brevduesagen. For dens stadige Fremgang er flere Ting høist nødvendig og blandt disse den, at lære de Forhold at kjende, under hvilke Duerne paa den fyldigste Maade løser den dem stillede Opgave. Den Antagelse, at den mørkeøiede Due flyver bedst, naar Himlen er bedækket med Skyer, maa føre med sig den Slutning, at Solens brændende Straaler, under Traineringen til og fra Vordingborg i en ikke ringe Grad har generet vel endog aldeles blændet den mørkeøiede Due, forhindret den fra at se Omgivelserne og saaledes været den egentlige Aarsag til, at mangen en god Due ikke har opfyldt de til den havende Forventninger. Under saadanne Forhold som dem, under hvilken Vordingborgflyvningerne fandt Sted, maa efter den ovenanførte Antagelse, de klar- eller som de af fremmede Amatører benævnes, — »glasøiede« Brevduer have fløiet under gunstigere Omstændigheder end deres mørkeøiede Konkurrenter. Ærede Opdrætttere ville, ved at blive opmærksom paa den Indflydelse, som Solen formentlig udøver paa Brevduens Flugt, og ved at meddele i »Brevduen« den Erfaring de i saa Henseende have indvunden eller ville indvinde, bidrage til en forøget Klarhed, angaaende dette langt fra uvigtige Punkt. Tør det mulig ikke forudsættes, at man angaaende den tilendebragte Flyvning, har været opmærksom paa den mulige Aarsag til et mindre heldigt Resultat, saa tillade vi os, at henstille til ærede aktive Medlemmer af Foreningen, at de fremtidig ville skjænke Veirforholdenes Indflydelse paa Øiet, deres udelte Opmærksomhed.

Med dette Nummer følger 4 Sider af Feuilletonen
»Brevduen.«
